

καὶ ἀπὸ τραϊτοριῆς ἐχθρῶ πάντα νὰ σᾶς γλυτώσῃ.

φ. 499 β

Αἰν. Κύριε, δὲν εἶναι μπορετὸ ὁπίσω νὰ σ' ἀφήσω
καὶ πρὶν τ' ὄρισον οἱ θεοὶ δίχως σου νὰ κινήσω, 180
μ' ἀπέτις εἶσαι ἀνήμπορος, θέλεις ἀνέδει ἀπάνω
(?) τρεῖ νόμους μου, γιὰτὶ καλλιὰ βούλωμαι νὰ πο-
[θάνω,

παρὰ νὰ μείνῃς ἐδεπὰ καὶ γὼ νὰ θὰ μιστέψω,
καὶ δίχως σου ᾗς τρεῖ ξενιτειᾶς τὰ μέρη νὰ στρα-
[τέψω.

Αγκ. Ἀπέτις ἀποφάσις τέτοιος λογιῆ παιδί μου, 185

ᾗς πηαίνωμε τὸ λοιπονίς, κι ᾗς εἰ μὲ τὴν εὐχή μου.
ᾠ Τρόγια κακορρίζικη πατριδα ἀγαπημένη,
πῶς δύνουνοι τὰ μάτια μου καὶ βλέπου σε καημένη,
καὶ δὲ τυφλώνουνοι γῆ ὁ νοῦς πῶς δὲν παραλογίζει
καὶ ἥλιος τὸ φῶς του τὸ λαμπρὸ σὲ σκότος δὲ
[γυρίζει. 190

ᾠφου καὶ πῶς τὰ κρίματα βουλεύ τρεῖ Πολιτεῖς,
χαλοῦσι κ' εἰς τὸν ἀνεμο πέμπου τρεῖ Βασιλεῖς.

Τότες ἀνεβαίνει ᾗς τρεῖ νόμους τοῦ Αἰνέα καὶ
μισσεύγουσι καὶ τελειώνει τὸ τέταρτο Ἰντερομένιο.

ΤΕΛΟΣ ΚΑΙ ΤΩ ΘΕΩ ΧΑΡΙΣ

Ἡ ὄπερα ἐπούτη ἔχει στὸ κόρπος τρεῖ κομεντίας βέρση.	1461
τὰ Ἰντερομένια ἔχουνε βέρση	359
ὅπου εἶναι ἔλα βέρση.	1820

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ

Σημειώσεις. Ἄφ. = Ἀφιέρωσις. Πρ. = Πρόλογος. Α.
Β. Γ. Δ. Ε = Πρώτη Πράξις. Δευτέρα, τρίτη κλπ. Ι.
ΙΙ, ΙΙΙ, ΙV = Πρῶτον Ἰντερομένιον, δευτέρον κλπ.
Εἰς τὸ παρὸν Λεξιλόγιον περιελήφθησαν μόνον αἱ
σπανιώτεραι τῶν λέξεων, αἱ ἰδιωματικαὶ καὶ ὅσαι
ἐκρήθησαν ἀξίαι σημειώσεως διὰ τὴν σημασίαν ἢ
τὸν τύπον των.

ᾗ Δ 12, ἐπιρῶνῃμα εὐκρεσσεῖς καὶ ἐκανοποιήσεως.

ᾗ καλὰ Γ 377 ᾗν καλὰ, ἀγκαλὰ, ᾗν καὶ.

ᾗβερεῖω Δ 217 εἰδοποιῶ ἐνετ. avertir

ᾗβιζάρω Α 402, Γ 112 εἰδοποιῶ ἰταλ. avvisare.

ᾗγανακτῶ Β 470, 480 ᾗορ. ἐγανάνκτησα ἐν συντάξει
μετὰ τοῦ νὰ καὶ ὑποτακτικῆς σημαίνει μόλις, μετὰ
δυσκολίας π. χ. ᾗγανακτᾶ νὰ στρέψῃ, ἐγανάνκτησα
νὰ σὲ γνωρίσω. Ἡ χρῆσις αὕτη κοινὴ καὶ σήμερον
ἐν Κρήτῃ ἰδ. Γλωσσ. Ἐρωτοκρ. 1) σελ. 468

ᾗγαστέρα ἦ, Β 290 ᾗγγεῖον πῆλινον μόνωτον χρῆσι-
μεθὸν ὡς οἰνοχόῃ κοινὸν καὶ σήμερον ἐν Κρ. χω-
ρητικότητος ἡμισείας ὁκᾶς.

ᾗγδίνιωτος ἐπιθ. ΙΙΙ 137 ἀνεκδέχικτος. ἰδ. γδικιώνω.

ᾗγοτῶ Β 373 κρυγάζω, ᾗργίζομαι, μλίνομαι. Γνε-
ται ἐκ τοῦ ἐπιρῶνῃματος γόῖ, γούῖ, δ ἰδέ. Καὶ σῆ-
μερον ἀκούεται γοτῶ, ἐγῶτα.

1) Αἱ παραπομπαὶ εἰς τὸν Ἐρωτοκρίτον γίνονται εἰς τὴν κρι-
τικὴν ἔκδοσιν Ἐρωτοκρίτου (Ἡράκλειον 1915).